

אנסמבל סולני תל-אביב

קונצרט מס' 2

שופן עם יאון-מין פארק

יאון-מין פארק – פסנתר

מנצח: ברק טל

סולנית: יאון-מין פארק (קוריאיה) – פסנתר

יוזף היידן | סימפוניה מס' 52 בדו מינור
טליה עמר | *When Soft Voices Die* לתזמורת כלי קשת (בכורה עולמית)
פליקס מנדלסון | סימפוניה מס' 10 לתזמורת כלי קשת
פרדריק שופן | קונצ'רטו לפסנתר מס' 2

חיפה – אודיטוריום רפפורט – יום א, 19.1.25, 20:00

תל-אביב – אולם צוקר, היכל התרבות – יום ב, 20.1.25, 20:00

עכו – הקונסרבטוריון העירוני – יום ג, 21.1.25, 19:00

אנסמבל סולני תל-אביב נוסד בשנת 2001 על ידי המנצח **ברק טל** מתוך שאיפה להקים בארץ גוף תזמורתי קאמרי איכותי. מנגנים בו מוזיקאים מקצועיים צעירים, מהם החברים בהרכבים קאמריים מובילים וזוכי תחרויות המופיעים גם כסולנים. האנסמבל מזמין נגנים ישראלים צעירים הלומדים ופועלים בחו"ל להשתתף בפעילויותיו, ובכך מעניק להם עוגן מקצועי בארץ, ויש מהם שאף חוזרים ארצה. האנסמבל זכה במענק הצטיינות מקרן בוכמן-היימן, בפרסים מעיריית תל-אביב וממשרד התרבות, ובתמיכות ומענקים מקרן התרבות אמריקה-ישראל, מקרן ריץ, מקרן עזריאלי ומקרן "אמבסדור טורס" לתרבות. ב-2015 זכה בפרס לנדאו לאמנויות הבמה. מנימוקי השופטים: "מאז הקמתו מהווה **אנסמבל סולני תל-אביב** יחד עם המנצח ברק טל מגנט לנגני דור ההמשך, ותרומו להחזרת מוזיקאים ישראלים לפעילות אמנותית ולמגורים בארץ הינה מכרעת. בעל נוכחות מסיבית בנוף העשייה המוזיקלית בארץ, בולט ברמתו הגבוהה ובאיכות הנגנים בו ובעיקר בעידוד היצירה הישראלית. האנסמבל מגלה חדשנות ומקוריות בתוכניותיו. מקיים לאורך כל השנים פעילות חינוכית רבת היקף ברחבי המדינה, המאתגרת את המאזינים הצעירים". ואכן, האנסמבל שם לו למטרה לבצע יצירות של מלחינים ישראלים, לקדם סולנים ישראלים צעירים ולטפח אהבה למוזיקה קלאסית בקרב הדור הצעיר באמצעות חונכות, הדרכה ונגינה משותפת עם תזמורות מקונסרבטוריונים ברחבי הארץ, מפגשים עם תלמידים בבתי ספר יסודיים ותיכוניים ושיתוף נגנים צעירים בקונצרטים.

אנסמבל סולני תל-אביב הופיע באולמות חשובים בעולם, בהם קרנגי בניו-יורק, אולם הפילהרמונית בסנט פטרבורג, הקונצרטהאוס בווינה, אמפיתיאטרון מרגיטזיגט בדופשט ותיאטרון קולון בבואנוס איירס. השתתף בפסטיבלים בינלאומיים, בהם "אינטרלקו קלאסיק" בשווייץ, הפסטיבל הבינלאומי בבוסאן, דרום קוריאה (כתזמורת הבית) וכן ברוסיה, ביוון, בגאורגיה ובאוסטריה. ערך סיורי קונצרטים בפולין, בצ'ילה, בברזיל ובארגנטינה. הופיע בשידורי רדיו וטלוויזיה בארץ ובאירופה. אירח סולנים בינלאומיים, בהם הצ'לן מישה מאיסקי, הכנרים מקסים ונגרוב ואידה הנדל, הוויולנית טביאה צימרמן, זמר הקונטרטה-טנור אנדריאס שול ועוד.

אנסמבל סולני תל-אביב זוכה לשבחים מן האמנים שהופיעו איתו כסולנים ולתגובות נלהבות של הקהל והביקורת: "קבוצה מרשימה של צעירים מקצוענים מלאי התלהבות ואידיאולוגיה, בעלי רמה אינדיבידואלית גבוהה ביותר, אנרגיה ורעננות" (טביאה צימרמן, ויולנית)

"תזמורת סולנים תוססת המקפידה בקנאות על איכות מוזיקלית. [...] איכות ביצוע עוצרת נשימה. [...] חוויה משיבת נפש ממש" ("גלובס").

ברק טל, המייסד, המנצח והמנהל המוזיקלי של אנסמבל סולני תל-אביב משנת 2001, מכהן מאז 2018 גם כמנכ"ל האנסמבל. הופיע על בימות מרכזיות בעולם, בהן אולם קרנגי בניו-יורק, תיאטרו קולון בבואנוס איירס, אולם הקונסרבטוריון ע"ש צ'ייקובסקי במוסקבה, אולם סאו פאולו בברזיל, אולם הפילהרמונית בסנט פטרסבורג, ה"קונצרטאהאוס" בווינה, היכל התרבות בתל-אביב והאמפיתיאטרון מרגיטזיגט בבדפשט, וכן בפסטיבלים בינלאומיים מרכזיים בשווייץ, בדרום קוריאה, באוסטריה, בפולין, ביוון וברוסיה, ובשידורי רדיו וטלוויזיה רבים בארץ ובאירופה. הופיע כמנצח אורח עם מרבית התזמורות בארץ, לרבות הפילהרמונית הישראלית, וכן עם תזמורות בגרמניה, ברוסיה, בפולין, בסין, באסטוניה, בקוריאה, בסלובקיה, בהונגריה ועוד. כיהן כמנצח הבית של התזמורת הסימפונית חיפה (2001-2003) וכמנהל המוזיקלי של

מקהלת "זמרי קולגיום" (2012-2014). כמנהל המוזיקלי של אנסמבל סולני תל-אביב שיתף פעולה עם סולנים בינלאומיים ידועי שם, בהם הכנרים מקסים ונגרוב ואידה הנדל, הווילנית טפ'יאה צימרמן, הצ'לנים מישה מאיסקי ונטליה גוטמן, זמר הקונטרטה-טנור אנדריאס שול ואחרים. מכהן בחבר השופטים של תחרויות ניצוח, קומפוזיציה, נגינת סולו ומוזיקה קאמרית בארץ ובחו"ל. מ-2017 נמנה עם סגל ההוראה בבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב ומקיים כיתות אמן וסדנאות ניצוח לסטודנטים עם אנסמבל סולני תל-אביב. כן מקדיש מזמנו לעבודה עם מוזיקאים צעירים ולחינוך מוזיקלי, זאת בתפקידיו כמנצח התזמורות הייצוגיות של קונסרבטוריון באר שבע וקונסרבטוריון גבעתיים, כמנהל מוזיקלי של מתא"ן (מפעל תרבות ואמנות לנוער) בשנים 2008-2010 וכיוזם תוכניות חינוכיות בקונסרבטוריונים ברחבי הארץ בשיתוף אנסמבל סולני תל-אביב.

ברק טל זכה בפרסים ובמענקים, בהם הפרס ע"ש עדן פרטוש מטעם משרד התרבות, המדע והספורט (2005), מענק למנצח צעיר מטעם מועצת הפיס לתרבות ולאמנות (2006), פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה מטעם עיריית תל-אביב (2007) ועם אנסמבל סולני תל-אביב – בפרס לנדאו לאמנויות הבמה לשנת 2015 ובמלגות השתלמות ומענקים מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל.

ברק טל למד ניצוח עם ד"ר יבגני צירלין ועם פרופ' מנדי רודן באקדמיה למוזיקה ע"ש רובין בירושלים ובבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב, והשתלם בחו"ל אצל המנצחים קורט מאזור (גרמניה), נְמָה יָרווי (אסטוניה), יורמה פאנולה (פינלנד), ולדימיר פונקין (רוסיה) וז'ולט נאג' (הונגריה-גרמניה).

מן הביקורת

"ברק טל מצטיין בתכונה שאפשר לכנותה 'מגע קסם'. הוא ניחן ביכולת הנדירה 'לנגן' בתזמורת כאילו הייתה כלי הנגינה שלו, והוא מפיק ממנה את מירב העידון והדיוק." (כלבו חיפה)

"נדהמת!! לפתע מופיע ברק טל הצעיר ומעז להגיש את היצירה באותו הלהט, באותה הפרשנות המוזיקלית ועם פיוט נפלא, כאילו רוחו של בריטן עברה וטיילה..." (ידיעות אחרונות)

"המנצח ברק טל הצליח לעשות יחד עם נגניו-חבריו מוזיקה קאמרית של ממש, ולהפוך את סימפונית 'האבל' של היידן לאינטימית ומרגשת... הוא ניצח בחופשיות ובאהבה למוזיקה והשאיר קהל מאושר." (הארץ)

"המנצח ברוך הכישרון הפדגוגי והאמנותי יצר מהנגנים גוף ביצוע בעל אחידות ונגינת אנסמבל איכותית ביותר... תנועות הידיים האסתטיות שלו מפיקות מנגנון שירתיות וצליל מלוכד." (יונגפראו צייטונג, שווייץ)

נגני אנסמבל סולני תל-אביב בתוכנית זו

כינור ראשון | קובי רובינשטיין (כנר ראשי), אילן ספיר, ליאורה כהן, אמינה קובלנובה, נעמה בן זקן, יבגני ווסקוביניקוב

כינור שני | אלה ואולין-סלטקין, מיכאל יוריב, פבל לוי, איוון מורטידי, שיר לוי

ויולה | לינה גטמן, סבטלנה ליטבין, איה נמליך, שרה טיסדייל

צ'לו | יאן בגדן, אליהו לציין, יוליה בילאוסובה

קונטרבס | מעין ביידר-יעקובסון

חליל | אסתי רופא **אבוב** | מירב קדישבסקי, אורי מירז

קלרנית | רות שולץ **בסון** | ראובן מוזס

קרן | רומן קוט, גל גוטמן

מאז רסיטל הסולו הראשון שלה בגיל 23 הופיעה **יאון-מין פארק** (Yeon-Min Park) בשנתיים האחרונות כסולנית בהופעות בכורה עם התזמורת הסימפונית של רדיו ברלין בניצוחו של ולדימיר יורובסקי, באולם המוזיקפריין בווינה וכן בסיורי קונצרטים בארה"ב ובדרום אפריקה וברסיטלים בצרפת, בהולנד, באקוודור ועוד. היא הזמנה להופיע בפסטיבלים רבים, בהם גראפֶנג באוסטריה, סאנד-שופן בצרפת, פסטיבל האביב הקלאסי ב-Vevey, צרפת, פסטיבל פלרמו קלאסיקה וסדרות הפסנתר הבינלאומיות בשווייץ. זכתה בפרסים בתחרויות פסנתר בינלאומיות, בהן של סיאול, פֶרמיו חָאן, בטוהובן וינה ושופן בדרמשטט, ובפרס הראשון ובפרס הקהל בתחרויות ליון, אגם סוזו גיינגי, פלמה ד'אורו, האנוי ומאן. לְיאון-מין פארק רפרטואר רחב, עימו הופיעה ברסיטלים, עם הרכבים קאמריים ועם תזמורות בארבע יבשות שונות, ושיתפה פעולה עם אמנים שונים, בהם הצ'לנים דניאל מולר-שוט ורומן גאריו, הווילן נילס מונקמאייר והכנרים צ'אד הופס, קיונגסון לי והאנה צ'אנג. הופיעה עם תזמורות שונות, בהן הפילהרמונית של דרום-מערב קונסטנץ, הפילהרמונית של רדיו הולנד, הסימפונית של הרדיו הלאומי של רומניה, הסימפונית של רדיו סלובקיה, הסימפונית הקוריאנית, הפילהרמונית של האנוי, הסימפונית שֶנְזֶן, הפילהרמונית של בוסאן, הפילהרמונית של דאגו והסימפונית הישראלית ראשון לציון. ילידת קוריאה, בוגרת תואר ראשון במוזיקה מהאוניברסיטה הלאומית של סיאול בהדרכת פרופ' אבירם רייכרט ותואר שני באוניברסיטה למוזיקה, לדרמה ולמדיה בהנובר בכיתתו של פרופ' פֶרְנַד גָצְקָה.

מן הביקורת

"הנגינה המאופקת, האלגנטית, המוזיקלית והמובחנת שלה הפכה בהדרגה למרשימה יותר ויותר. אמנם צנועה, אך מלאת שכנוע פנימי". (De Nieuwe Muze, הולנד)

"לפעמים היית צריך לצבוט את עצמך: זה באמת קורה, כאן, מול עיניי? מי שיכולה לנגן 'מרסק אצבעות' כזה בקלות כה שובבה שאבק הכוכבים עולה מהמיתרים אינה יכולה ללכת הביתה ללא פרס". (De Volkskrant, הולנד)

"יאון-מין פארק הפיקה צלילים יפים ויצרה רושם שהפסנתר עצמו השתנה, שלא היה זה אותו כלי שניגנו בו האחרים". ("הארץ", ישראל)

"לפארק יש צליל מעוגל ויפה עם רוב עידון ובהירות. המגע שלה חזק באותה מידה ועם זאת תרבותי, מה שמוביל לארטיקולציה רבת המצאה, למגוון הבעות, לעיצוב המשפטים ולגמישות בדינמיקה. היא נושמת את המשפטים שלה בדמיון רב". (מיכאל מורף)

התוכנית

יוזף היידן (1732-1809)	Joseph Haydn (1732-1809)
סימפוניה מס' 52 בדו מינור	Symphony No. 52 in C minor
מהיר מאוד ובלהט	Allegro assai con brio
נינוח	Andante
מנואט וטריו: מהיר למדי	Menuetto e Trio: Allegretto
סיום: נחפז	Finale: Presto
	(כ-25 דקות)
טליה עמר (ני 1989)	Talia Amar (b. 1989)
לתזמורת כלי קשת	<i>When Soft Voices Die</i> for string orchestra
(בכורה עולמית)	(world premier)
	(כ-10 דקות)
פליקס מנדלסון (1809-1847)	Felix Mendelssohn (1809-1847)
סימפוניה מס' 10 בסי מינור לתזמורת כלי קשת	String Symphony No. 10 in B minor
לאט – מהר – נחפז יותר	Adagio – Allegro – Più presto
	(כ-12 דקות)
	Intermission הפסקה
פרדריק שופן (1810-1849)	Frédéric Chopin (1810-1849)
קונצ'רטו לפסנתר מס' 2 בפה מינור אופ' 21	Piano Concerto No. 2 in F minor, Op. 21
מלכותי	Maestoso
נרחב למדי	Larghetto
מהיר ומלא חיים	Allegro vivace
	(כ-35 דקות)

יוזף היידן (1732-1809) | סימפוניה מס' 52 בדו מינור

בשנות השישים והשבעים של המאה ה-18, כשהסימפוניה הייתה סוגה אלגנטית שנועדה להנאתם של קהל האצילים, הלחין היידן בסגנון שונה של "סער ודחף" (Sturm und Drang). היה זה מעין רומנטיציזם מוקדם, שהתבטא בשימוש בסולמות מינוריים (שאינם נפוצים בסגנון המאה ה-18; רק 10 סימפוניות מתוך 104 שהלחין היידן נכתבו במינור, שבע מהן בין השנים 1768-1774), הבעה מוחצנת ועזה, ניגודי עוצמה וסערה דרמטית. סימפוניה זו הולחנה בתחילת שנות השבעים, עת הועסק היידן בשירותו של הנסיך אסטרֶהאזי בארמון אסטרֶהאָה. עקב סולמה, דו מינור, תיאר אותה המוזיקולוג רובינס לנדון כ"סבתה של הסימפוניה ה-5 של בטהובן, שנוצרה גם היא בדיוק מתמטי ובמודעות קיצונית". צורת הסונטה של הפרק הראשון מבוססת על שני נושאים מנוגדים: הראשון, במינור, נסער ועוצמתי – מן הקטעים הדרמטיים ביותר שהלחין היידן, והשני, במיז'ור, לירי ושקט. נראה שהפרק השני, הרגוע רק לכאורה, השפיע על מוצרט בכתבת הפרק השני בסימפוניה מס' 40 חסרת השקט שלו ב-1788. גם המנואט מבשר את זה של הסימפוניה מס' 40 של מוצרט בהדגשות מפתיעות שאינן סדירות. לעומת זאת, החטיבה האמצעית ("טריו") נשמעת כמחול אצילי אלגנטי. הפרק האחרון סוער ללא מנוח.

טליה עמר (ני' 1989) | When Soft Voices Die לתזמורת כלי קשת

ד"ר טליה עמר, פסנתרנית ומלחינה, זכתה בפרס ראש הממשלה למלחינים (2018), בפרס "הישג השנה ליצירה" של אקו"ם (2022), בפרס אקו"ם ע"ש חיים אלכסנדר (2018), בפרס רוזנבלום לאמן צעיר מבטיח מעיריית תל-אביב (2016) ובפרס קלון מאיגוד הקומפוזיטורים (2012). נבחרה על ידי הכנר הנודע רנו קפוסון להשתתף בפסטיבל New Horizons d'Aix en Provence 2002, שם בוצעה יצירה חדשה שלה שהוזמנה במיוחד בעבור הפסטיבל. יצירתה "מבוך" (2022) הוזמנה ובוצעה בפסטיבל Présences של רדיו צרפת בפריז. בקיץ 2017 השתתפה בקורס ManiFeste של IRCAM בפריז. מאסטרו לורין מאזל בחר ברביעיית המיתרים שלה Obsession לביצוע בפסטיבל Castleton בארה"ב (2014). עמר נבחרה למלחינת הבית של אנסמבל Collage New Music בבוסטון (2015-2016) והשתתפה בקורס Royaumont בצרפת (2011). היא נבחרה לייצג את ישראל עם יצירה לאנסמבל בפסטיבל של האגודה הבינלאומית למוזיקה בת-זמננו בוונקובר, עם יצירה לחליל ולאלקטרוניקה בפסטיבל ACL בטייוואן, וכן בפסטיבל ICMC בסיאול ובפסטיבל ECCO בבריסל עם יצירה לפסנתר ולאלקטרוניקה. יצירותיה בוצעו בפסטיבלים בארץ ובעולם, בין היתר בצרפת, בקנדה, בנורבגיה, באוסטרליה, בשוודיה, בסין, ביפן, בדרום קוריאה, בפיליפינים, בטייוואן, בגרמניה, בבלגיה, בארה"ב, באנגליה, ביוון ובאיטליה. בעלת תואר דוקטור מאוניברסיטת ברנדייס בבוסטון, שם זכתה בפרס הצטיינות על הישגיה. בשנת 2017 הצטרפה לסגל ההוראה במחלקה לקומפוזיציה, לניצוח ולחינוך מוזיקלי באקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, ומ-2021 מכהנת שם גם כראש תחום החדשנות והטכנולוגיה. כמבצעת מוזיקה אלקטרונית מכהנת עמר כחברת הוועד המנהל של איגוד הקומפוזיטורים הישראלי ושל אנסמבל "מיתר".

מדברי המלחינה על יצירתה: היצירה עוסקת ברעיון של זיכרון, כמצוין בפואמה שלהלן מ-1821 של המשורר האנגלי פֶרְסִי שְלִי (Percy Shelley): זיכרון האהבה והמוזיקה ממשיכים להדהד גם אחרי המוות. המחשבה שיש לנו המשכיות ממתיקה את כאב המוות.

מוזיקה, עת קולות שקטים גוועים,	Music, when soft voices die,
מהדהדת בזיכרון –	Vibrates in the memory –
ניחוחות, עת סיגליות מתוקות נובלות,	Odours, when sweet violets sicken,
חיים בחוש שהם מעוררים.	Live within the sense they quicken.
עלי ורד, עת הורד מת,	Rose leaves, when the rose is dead,
נערמים למיטת האהובה;	Are heaped for the beloved's bed;
וכך מחשבותיך, כשאת אינך,	And so thy thoughts, when thou art gone,
האהבה עצמה תנום עליהן.	Love itself shall slumber on.

הזיכרון הזה בא לידי ביטוי מבחינה מוזיקלית עם מוטיבים שונים השזורים לאורך כל היצירה. גם כאשר רעיונות חדשים נולדים ומוצגים, המוטיבים המקוריים עדיין נוכחים כמין צל שאינו מרפה ואינו נעלם. התזמור גם הוא משתנה ונע בין רגעים שבהם כל הכלים מנגנים ביחד והזיכרון חזק וברור, לבין רגעים של פירוק אחדות הכלים ודהיית הזיכרון למשהו פחות חד ומוחשי. היצירה נכתבה במקור לחמישיית פסנתר ב-2021, וב-2024 עובדה מחדש בעבור אנסמבל סולני תל-אביב.

פליקס מנדלסון (1809-1847) | סימפוניה מס' 10 לתזמורת כלי קשת

מנדלסון נחשב לאחד מילדי הפלא המוכשרים ביותר שידע עולם המוזיקה. סגנונו המוזיקלי הבשיל עוד בטרם הגיע לגיל 20. בין גיל 12 לגיל 14 הוא הלחין 12 (!) סימפוניות לתזמורת כלי קשת, שבוצעו בקונצרטים הביתיים שנערכו תכופות בביתו. אולי אין זה כה מפתיע אצל ילד שכבר בגיל 11 הלחין אופרה (שאף בוצעה לכבוד יום הולדתו ה-12), עוד לפני גיל 17 כתב שתיים מיצירות המופת של ספרות המוזיקה (השמינייה לכלי קשת והפתיחה ל"חלום ליל קיץ"), ושיצירותיו כבר בוצעו באולמות פומביים. מורוה לקומפוזיציה קרל פֶּלְטֶר לימד אותו את יסודות ההלחנה בכל הסוגות והסגנונות וחשף לפניו את יצירותיהם של המלחינים הגדולים של המאה ה-18 ושל מלחינים בני זמנו. כך משלב סגנונו של מנדלסון יסודות קלאסיים עם הנטיות הרומנטיות של ראשית המאה ה-19. מנדלסון הכיר היטב את כלי הקשת מאחר שנוסף על לימודי הפסנתר למד לנגן גם בכינור ובוויולה. סימפוניות הנעורים לתזמורת כלי קשת הולחנו כתרגיל בקומפוזיציה בסגנון המאה ה-18 שהגיש למורהו, וניכרת בהן השפעת י"ס באך, היידן ומוצרט.

הסימפוניה ה-10 הולחנה במאי 1823, כשהיה מנדלסון בן 14. שלא כשאר סימפוניות הנעורים שלו, יש בה רק פרק אחד. ייתכן שפרקים נוספים אבדו, או שהייתה כוונה להצמיד את הפרק הזה כמבוא לסימפוניה מס' 12. הפתיחה במבוא איטי קודר מושפעת מן המבואות האיטיים לסימפוניות של היידן. אז פורץ נושא מהיר בסגנון ה"סער ופרץ" של אמצע המאה ה-18. הנושא השני, הלירי, מזכיר את סגנונו של מוצרט, וכך גם הנושא השלישי הנמרץ. המיומנות בפיתוח הנושאים בלב הפרק מעוררת התפעלות לאור גילו הצעיר של המלחין. הפרק מסתיים בהאצה קצרת נשימה.

פרדריק שופן (1810-1849) | קונצ'רטו לפסנתר מס' 2 בפה מינור אופ' 21

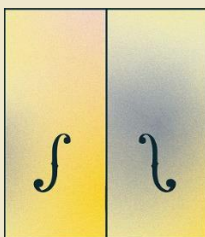

שופן הלחין רק לפסנתר, ורק 6 יצירות עם תזמורת, כולן בצעירותו, בין השנים 1827-1830, בהן שני קונצ'רטי שהולחנו לסיום לימודיו בקונסרבטוריון של ורשה ולקראת נסיעתו לווינה בניסיון לבנות לו קריירה באירופה. הקונצ'רטו בפה מינור הולחן בין סתיו 1829 לפברואר 1830, כששופן היה רק בן 19, ועבר תיקונים ב-1836. למעשה קונצ'רטו זה הולחן שנה לפני הקונצ'רטו האחר, במי מינור (אופ' 11), אך יצא לאור אחריו ולכן קיבל מספר אופוס מאוחר יותר. ביצוע בכורה ביתי נערך ב-31 בפברואר 1830 בליווי תזמורת קטנה בניצוח הקפלימייסטר המלכותי. בעקבותיו כינה עיתון ורשאי את שופן "פגניני של הפסנתר". ביצוע פומבי ראשון נערך ב-17 במרס ושוב כעבור חמישה ימים. שופן ניגן את הקונצ'רטו הזה בהופעתו הראשונה בפריז ב-26 בפברואר 1832 וזכה לשבחי הביקורת: "לפנינו איש צעיר המאפשר לנטיותיו הטבעיות לבוא לידי ביטוי, וללא מודל מצא דרך אם לא להחיות לגמרי את המוזיקה לפסנתר, לפחות להשיג משהו ממה שמזה זמן רב כה חיפשו, אך לשווא, כלומר שפע של רעיונות מקוריים שכמותם אי אפשר למצוא בשום מקום".

הקונצ'רטו מבוסס על המודל המוצרטיאני הקלאסי (מבנה בשלושה פרקים: הראשון מהיר ופותח עם מבוא של התזמורת, השני איטי והשלישי שוב מהיר), אך הכותרות שונות. שופן משלב בו את הסגנון של ברק פסנתרני וירטואוזי, שהיה פופולרי בזמנו, עם השפעות של סגנון הֶפֶל-קֶנטו האופראי האיטלקי (כדוגמת בליני) במלודיות עתירות הווקליזות ("תפרחות" מלודיות וירטואוזיות). הכול טבול בליריות פואטית מעודנת, עם חותם סגנוני מובהק כבר בשלב כה מוקדם.

הפרק השני יוצא דופן: למעשה זהו נוקטורן – מוזיקת לילה רומנטית, שופעת אהבה, המבטאת נוסטלגיה ומלנכוליה מתוקה, עם ליווי זורם בתבנית קבועה ומעליו מלודיית בל-קנטו עדינה שופעת עיטורים (שופן הלחין 21 נוקטורנים לפסנתר סולו). במרכז הפרק נשמע לפתע רציטטיב (דמוי דיבור) אינסטרומנטלי המספר סיפור טרגי.

שופן נמנע ממעורבות פוליטית, אך נתן ביצירותיו ביטוי למוזיקה העממית כמייצגת את הלאומיות הפולנית, בעיקר בז'אנרים של המזורקה, הפולונו והרונדו-קרקוביאק (כך עשה גם בפרק האחרון של הקונצ'רטו במי מינור). פרק הסיום של הקונצ'רטו הזה הוא רונדו (עם אפיזודות שונות מתחלפות ו"פזמון חוזרי") בקצב המזורקה – מחול עממי במשקל משולש מחבל מזוביה (שופן הלחין 51 מזורקות לפסנתר סולו). כאן זו מזורקה מהסוג הנמרץ המכונה "קוֹז'ביאק". שופן משלב בה גוונים כפריים-עממיים: אפקט col legno (הקשה על המיתרים עם העץ של הקשת) וקריאת קרן המעלה אסוציאציה ל"טבע" ולצייד, הנשמעת לפני החטיבה הסופית המסיימת את הקונצ'רטו בוירטואוזיות.

אנסמבל סולני תל-אביב

הקונצרטים הבאים בעונת 2024-2025

קונצרט |3| מרוסיה עם נקריאקוב וימפולסקי

מנצח | ברק טל

סולנים | סרגיי נקריאקוב (רוסיה-צרפת), חצוצרה; מיירי ימפולסקי (ישראל-ארה"ב), פסנתר

מוצרט | הפתיחה לאופרה "בסטיין ובסטיינה"

צייקובסקי | וריאציות רוקוקו לצילו ותזמורת (ינוגן בחצוצרה)

יבגני לויטס | סימפוניה מס' 2

שוסטקוביץ' | קונצ'רטו לפסנתר ולחצוצרה

עכו, הקונסרבטוריון העירוני | שלישי 25.2.2025 בשעה 19:00

חיפה, אודיטוריום רפפורט | חמישי 27.2.2025 בשעה 20:00

תל-אביב, היכל התרבות, אולם צוקר | שישי 28.2.2025 בשעה 14:00

קונצרט |4| לזכרו של עברי גיטליס עם סטיבן איסרליס

מנצח | ברק טל

סולנים | סטיבן איסרליס (בריטניה), צ'לו; אירן דובל (צרפת), כינור; עידו בר שי, פסנתר

ברכה בדיל | סוויטה ים-תיכונית

קרייזלר | "צער האהבה" ו"שמחת האהבה" לכינור ולתזמורת

בלוך | סוויטה "מחיי היהודים" לצ'לו ולתזמורת

שופן | מזורקה בלה מינור אופ' 17 מס' 4

בטהובן | הקונצ'רטו המשולש לכינור, לצ'לו ולפסנתר

חיפה, אודיטוריום רפפורט | מוצ"ש 21.6.2025 בשעה 20:00

תל-אביב, היכל התרבות, אולם צוקר | ראשון 22.6.2025 ושני 23.6.2025 בשעה 20:00

לרכישת כרטיסים התקשרו לטלפון 051-2218088 או באינטרנט: www.soloists.co.il

אנסמבל סולני תל-אביב

מנהל מוזיקלי ומנכ"ל | ברק טל; משנה למנהל | נאוה סהר; מנהל השיווק | טל רוזן
חברי הוועד המנהל | ד"ר פיליפ חלבין – יו"ר, שוש אידסיס, עו"ד אהוד אלוני, יהושע בגליקטר, חיותה דביר,
קלמן לוי, שמואל עצמון וירצ'ר, יחזקאל קלפקה

עריכה ועיצוב של התוכנייה והסברים על היצירות | ענת שרון

גרפיקה של עמוד השער | תומר רוזנטל; יחסי ציבור | ענת מרומי יחסי ציבור